

JURIJ

ČETRTRA POSTNA • 10. marec 2024 • leto XXI • št. 10

● Iz greha v neizmerno veselje

Življenje ni samo zbiranje prijetnih trenutkov, branje dobrih knjig, ukvarjanje s hobiji, ki so nam všeč. In niso samo misli, ki dvigujejo; lepe besede, ki dajejo polet; dobra dejanja, ki pomagajo meni in bližnjemu, ... Življenje, ki teče, je mnogo več.

Včasih se ujameva v past preteklosti in gledava svoje rane. Takrat ne živiva v tem trenutku. Potem pridejo

obdobja, ko naju skrbi, kakšna bo prihodnost. Takrat sva z mislimi že nekje naprej, zopet pa ne *tukaj in zdaj*. Ti je kaj znano? A življenje je samo *tukaj in zdaj* in samo v tem trenutku ga lahko živiva. Živiva drug za drugega, za najine otroke in za vse, s katerimi se včasih srečujemo. Trudiva se po svojih najboljših močeh, a kljub temu padava. Padava, kot je padal

Jezus, ko je tudi za naju nesel težki križ na Golgoto.

Ker sva dva, se lažje pobereva in greva naprej. V teh najinih padcih naju čaka On, ki nama je podaril življenje, On, ki naju je poznal že preden naju je upodobil, v telesih najinih mater. Jezus Kristus — Luč, ki prihaja v svet, da prežene temo. On, ki naju pobira in čaka, da prideva vsak zase in skupaj k Njemu, k njegovim nogam, pod Njegov križ.

Križ je vsak moj trenutek

... lahko ga sprejemem ali ne. Ti si ga sprejel, zdaj vem, kje najdem te.

Pa saj ga ne potrebujeva! Zakaj bi se ukvarjala z Njim, ki je marsikomu trn v peti? Saj lahko živiva brez Njega — »svobodno« in kakor nama »paše«. Najini srca pa sta nemirni in iščeta počitek.

Iskala sva Luč, na poti, po kateri sva hodila pa se je našlo veliko manjših »lučk«, ki jih ponuja svet. Res so nama bile všeč in zanje sva si včasih vzela preveč časa. Tako sva spregledala Luč in ostajala prazna. To ni bilo življenje, ampak životarjenje. Potem pa je prišel trenutek soočenja s sabo. Padla sva pod križem svojih pričakovanih, pričakovanih drugih, strahu, nemoči, skrbi, žalosti, neodpuščanja ... In prav tam naju je zopet čakal On, ki je šel na križ. Na križ za naju in za vse ljudi — da nam lahko odpušča grehe. Vedel je, da se ga bova oklenila takrat, ko bo res hudo in je tiho čakal. Še vedno čaka, da se bova večkrat na dan odločila zanj, in ne za blišč, ki ga ponuja svet. Najini srca sta si želeli Njegove bližine in ljubezni, a sta se istočasno bali zavrnitve. Ker še nisva dovolj ... dobra, prijazna, zanimiva. On pa je začel s svojo tiho prisotnostjo v hostiji, z Besedo v Svetem Pismu, v in po molitvi, v zakramentu spovedi, po sozakoncu, najinih otrocih ter prijateljih, delati čudež ljubezni v najinih srcih.

Ob Njem sva mirna in sproščena. Zato si lahko končno

priznava, da nisva in ne rabiva biti idealna starša, zakonca ali prijatelja. Da sva enostavno čisto v redu, takšna, kot sva. Čutiva, da sva ljubljena, sprejeta in objeta. In tukaj se zgodi srečanje. Objameva vsak svoj križ, vse, kar naju tišči k tlom (grehi, rane, praznina, nemoč ...) preložiiva Nanj in greva skupaj z Njim na pot. Ko objameva vsak svoj križ, objameva Njega, On pa objame naju in nama da izkusiti, kako naju sprejema in ljubi v grehu. To je neizmerno veselje. Vsi strahovi odpadejo. Celo strah pred smrtjo, saj je Jezus tudi za naju od mrtvih vstal. V bistvu umreva sebi vsak dan nekajkrat — kadar zmoreva v Njegovi moči obvladati svoj nemir, preložiti negativne misli Nanj in jih ne "zmetati" drug v drugega ter v bližnje. Pa tudi kadar zmoreva govoriti prijazne besede ali pa malo trše, takrat, kadar je potrebno postaviti meje.

Odkar sva v najin odnos povabila Jezusa, je življenje lepše. Prosiwa ga, da nama pokaže najine grehe, ki so zakopani nekje v prahu spomina in lepo nama je ob misli, da bo On nekoč ves ta prah obrisal.

Dali so Ti križ na rame

... padal si pod njim v prah, ko si na svojih ramenih nosil križ, z našimi grehi. Padal si, a si se pobral in nam pokazal, da križ ni konec, temveč začetek nečesa novega. Da je to kraj mojega in tvojega Vstajenja, saj resnična ljubezen premaga smrt. Hvala Ti, ker si naše neizmerno veselje.

Zakonca Igor in Anka Dečman

● Na naši poti

Danes popoldne lepo vabljeni k sveti maši, ki jo ob svojem rednem srečanju pripravlja skupina **VERA IN LUČ**.

Tudi v prihodnjem tednu bo pri nas živahno. Dejavnosti se odvijajo po ustaljenih urnikih. Osnovnošolski verouk, v torek srečanje Alfa, v četrtek vaje Mešanega pevskega zbora in srečanje zakonske skupine Najina pot. V soboto se kateheti udeležujemo škofijskega srečanja katehetov naše škofije. **PRIHODNJO NEDELJO NAS ZNOVA ČAKA TUDI DRUŽINSKA SVETA MAŠA.**

VSE PA V TEH DNEH PREŽEMA POSTNI DUH, klic k spreobrnjenju, želja po pristnem življenju, po bližini z Jezusom, po spreobrnjenju. Veliko blagoslova, duhovne odprtosti in poslušnosti navdihom Svetega Duha si vsi želimo.

OD NAS SO SE POSLOVILI Cvetka Jančič, Dragica Mehić, Mihael Verhovšek, Milan Grejan in Vinko Vodeb. Radi molimo zanje in za vse naše drage rajne.

Kaj se zgodi, ko volčja družina šentjurskih skavtov tabori ravno na ozemlju rdečih psov, naših sorodnikov, a največjih sovražnikov? Psi nam napovejo napad, mi pa se začnemo intenzivno pripravljati. Na krásni lokaciji na Resniku malo pod Roglo smo urili mojstrske besede, svojo hitrost, moč, spretnost in razgibanost glasilk. To pa še vedno ni bilo dovolj, da bi bili povsem pripravljeni. Ugotovili smo, da bo najbolje, da se napada lotimo vsi skupaj, povezani, sodelovalni, kot eno. To smo ugotovili tako, da smo zgradili 4 trdne mostove, vendar šele ko smo mostove postavili skupaj, smo lahko prečkali reko. Potrebovali pa smo še nekaj, da bi bili res kot eno. Oblekli smo si enake majice in jih potiskali, naredili pa smo si tudi ime Krdelo neustrašnih šap. Končno je sledil napad psov, ki je bil dolg, napet in naporen. Zamenjali smo tudi našo vodjo, Akelo, saj prejšnja Akela ni bila več kos izzivom. Po napornem boju pa smo pse končno pregnali z geslom "Volk je moč krdela in krdelo je moč volka." Sledil je še uraden sprejem novih volčičev v naše krdelo, zatem pa zaslužno praznovanje zmage nad psi in rojstnih dnevov dveh volčičev. Na zimovanju smo se naučili, kako je zares pomembno, da stopimo skupaj, saj smo mnogo močnejši in šele s skupnimi močmi nam lahko uspe vse. Volk je moč krdela in krdelo je moč volka!

Interno glasilo ureja in odgovarja Mitja Markovič, župnik.

🌐 www.zupnija-sentjur.si ☎ 03 749 17 20 ✉ info@zupnija-sentjur.si Karitas: 070 765 360

URADNE URE V ŽUPNIJSKI PISARNI: PON-PET: 8.30-10.30; TOR in ČET od 19.00-19.30.

Aktualno na: [f](#) »Župnija Šentjur« [P](#)renos svete maše: [▶](#) **YouTube** »Župnija Šentjur«

nedelja 10. marec	ČETRTA POSTNA NEDELJA	7h: + za župljane in dobrotnike župnije 9h: + Ano Mernik + Ivana Lipuša + Leopolda in Vero (obl.) Bračič 16h (Vera in luč): + Amalijo Kajtna (obl.) in Milana ter Jožeta Kajtna
ponedeljek 11. marec	Sveti Sofronij	18.30: + Marjana Juga (obl.)
torek 12. marec	Sveta Justina	18.30: + Jurija Šumeja (obl.) + Emilijo in Jožeta Doberška + Jožeta, Marijo in Jožija (obl.) Mastnaka
sreda 13. marec	Sveta Kristina	8h: + Silvestro Fajs + Ano Magdalenc (obl.) in Franca
četrtek 14. marec	Sveta Matilda	18.30: v zahvalo in s prošnjo za zdravje + Matildo in Antona Lesjaka + Janeza Piška ter Petra in Tiliko Krč
petek 15. marec	Sveta Ludovika	18.00 molitev pred Najsvetejšim 18.30: + Milana Čučka (30. dan) in Anico + Cvetko Jančič (osmina) + Milana Grejana (osmina)
sobota 16. marec	Sveti Hilarij	18.30: + Tomaža Ribiča (obl.) in Silvestra ter Avgušтина in Angelo Strah in sorodnike + Janeza Gračnarja + Ferdinanda Rezarja, Terezijo in Jožefo Simončič + Marijo Lavre + Dragico Mehić (osmina)
nedelja 17. marec	PETA POSTNA NEDELJA	7h: + za župljane in dobrotnike župnije + Mihaela Verhovška (osmina) 9h: + Franca Doboviška + Ano Fidler in sorodnike + Anico Trunkl + Antonijo Zdolšek + Veroniko Anderlič (obl.) + starše Čebulin in Fendre ter sorodnike + dva Jožefa in Terezijo Mulej ter dva Jožefa Kolariča 10.30 (družinska): + Ano Močnik (obl.) po namenu